

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 227-1915)

Originalt emne

Foreninger

Lærerforeninger

Lærerpersonalets Lønningsforhold, Vikarforhold m. v.

Skole- og Undervisningsvæsen

Uddrag fra byrådsmødet den 2. december 1915 - side 4

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 227-1915)

Andragende fra Aarhus Lærerforening om Dyrtidstillæg til Lærerne.

Møller erindrede om, at Lærerne faldt ind under den Dyrtidshjælp, som Staten havde bevilget. Skulde Kommunen saa ogsaa bevilge Lærerne Dyrtidshjælp, vilde de blive favoriserede, idet de vilde faa Hjælp to Gange. Udvalget indstillede derfor, at Andragendet ikke foreløbig blev bevilget. Nogen stor Indflydelse vilde en Vedtagelse om Dyrtidshjælp til Lærerpersonalet heller næppe faa, idet de fleste Lærere jo var ugifte, og de fleste Lærere havde over 2000 Kr. i Løn.

Mousten bemærkede, at Vikarerne var meget uheldigt stillede. Ved den Skole, hvor Taleren virkede, fandtes saaledes en gift Vikar med 2 Børn, hvis hele Fortjeneste sidste Aar kun havde været godt 1000 Kr., og denne Vikar var dog den, som havde tjent mest, fordi han havde haft Arbejde hele Aaret. Da Vikarerne ikke faldt ind under Statens Lov om Dyrtidshjælp, var det rimeligt, at Kommunen gav dem noget. Desuden var Timelærerne med deres 27 Kr. om Ugen heller ikke synderlig godt stillede. Kun knap en Snes Stykker af de fast ansatte Lærere havde faaet Dyrtidshjælp, medens Resten, vel et Par Hundrede,

intet havde faaet. Det skulde vel indrømmes, at Lærerne hverken sultede eller frøs, men Dyrtiden havde dog forringet Værdien af deres Gage med et Par Hundrede Kroner, og de fleste var nødt til at laane disse Penge. Dersom alle Samfundsborgere led under Dyrtiden, maatte Lærerne naturligvis tage deres Del, men ikke faa tjente ved Krigen, saa man kunde vel nok sige, at Lærerne var noget berettigede til at blive hjulpet. Taleren foreslog sluttelig at henvise Andragendet til Skoleudvalgets Erklæring.

Møller bemærkede, at de fleste Vikarer ikke var gifte, foruden at de jo heller ikke var fast ansatte, og at Kommunen kun havde givet til faste Folk, som endda maatte have arbejdet for den et bestemt Antal Dage. Det var meget rigtigt, at nogle Borgere havde tjent paa Dyrtiden, men det var dog kun en lille Procentdel af Kommunens Beboere, og Udgiften til Dyrtidshjælpen vilde jo blive lagt paa alle Skatteyderne. Taleren havde intet imod, at Sagen gik tilbage til Skoleudvalget, men dette forandrede næppe ved Lønudvalgets Indstilling.

Christensen vilde finde det ret rimeligt, at Skoleudvalget fik Anledning til at overveje, om der ikke skulde ydes Dyrtidshjælp til Lærere, som havde arbejdet 210 Dage for Kommunen, og som ikke fik Hjælp fra Staten.

Møller troede, det var meget faa, som vilde komme med. Vikarerne og Timelærerne vilde man i hvert Fald næppe kunne tage med, da man jo ikke vidste, om man vilde beholde dem, eller de vilde flytte andet Steds hen.

Mousten tillagde det mindre Betydning i denne Forbindelse, om vedkommende var Vikarer, Timelærere eller fast ansatte, da Spørgsmaalet var, om de kunde eksistere. Det var muligt, at nogle af Vikarerne og Timelærerne ikke blev fast ansat her, men Dyrtidshjælpen blev jo ogsaa givet for den Tid, der var gaaet.

Formanden bemærkede, at der i Skoleudvalgets Erklæring maaske kunde ligge et Ønske om, at Sagen gik tilbage til Udvalget, hvad Taleren ogsaa vilde finde rigtigt.

Andragendet tilstilledes Skoleudvalget til Erklæring.